

Никола Станевъ

Свети мѣста за Ивана Вазовъ

Великото дѣло и име на поета

На 22 септемврий т. г. се извърши 15 годишенъ тържественъ и всенароденъ поменъ за най-великия поетъ на България, *Иванъ Вазовъ*. Въ този день всѣко българско будно и грамотно сърдце си спомни или за нѣкое хубаво негово стихотворение, или за нѣкоя пѣсень, или за нѣкой разказъ, или за голѣмия му романъ „Подъ игото“. Има ли българинъ, голѣмъ или малъкъ, да не знае пѣсенъта „Тихъ бѣлъ Дунавъ се вълнува?“, или „Край Босфора шумъ се дига“... или „Где с родътъ ми?“. Има ли просвѣтенъ човѣкъ да не е челъ „Немили-недраги?“, „Чичовци“, „Ековетѣр“, „Гордейте се, Родопи“, „Паисий“. „Въ царството на самодивитѣ и т. н. и т. н. . . .

Да, Иванъ Вазовъ е голѣмъ народенъ поетъ, защото вдъхновено е описалъ и възпѣлъ народа ни; защото е възхвалилъ неговото славно отечество и великитѣ българи; защото съ думи е изобразилъ, като на картина, хубоститѣ на нашата земя: полетата, планинитѣ, долинитѣ красивитѣ и здравословни кѣтове; защото е възпѣлъ народнитѣ юнаци, що сж се борили за свобода; защото е прославилъ българитѣ предъ цѣль свѣтъ.

Иванъ Вазовъ се е родилъ на 27. VI. 1850 г., а почина на 22. IX. 1921 г. — 71 годишенъ. Писа той и работи непрекъснато въ полза на българския народъ тъкмо 51 години. Той бѣше човѣкъ едъръ, високъ на ръстъ, широкоплещестъ, съ право тѣло. Гжсти вежди висѣха надъ очитѣ му и буйни, но добре загладени му-